

عنوان مقاله:

جایگاه مراقبه در اخلاق عقلی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اخلاقی، دوره 7، شماره 28 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

محمد حسین مطیعی - جامعه المصطفی العالمیه

حمید رضایا شیرازی - جامعه المصطفی

خلاصه مقاله:

مراقبه یا کنترل نفس جایگاه ویژه ای در اخلاق اسلامی دارد، به طوری که تمام فعالیت های اختیاری انسان در راستای کمال را، تحت اشراف خود قرار می دهد، که در صورت عدم این نظارت، هیچ فعلی به نتیجه مطلوب نخواهد رسید. در این مقاله، بحث مراقبه از میان رویکردهای چهارگانه در اخلاق (عقلی، عرفانی، روایی و تلفیقی)، در اخلاق عقلی و استنباط آن از آثار موجود این رویکرد مورد بررسی و تبیین قرار گرفته که مفروض اصلی در این نوشتار است. در ابتدا پیشینه ی بحث در آثار اخلاق عقلی مورد جستجو قرار گرفته است، همچنین برخی از مبانی معرفت شناسی و انسان شناسی مراقبه در اخلاق عقلی بررسی شده و در ذیل هر کدام ارتباط آن مبنا با مراقبه مطرح شده است. در پایان بر اساس آثار و متون موجود از حکمای مولف در اخلاق عقلی "مراقبه" اینگونه استنباط شده است: « مواظبت رفتاری متعادل به دور از افراط و تفریط» به عبارت دیگر فضیلتی است که با عمل به آن، انسان از لغزیدن به رذائل دو طرف آن، کنترل می شود.

کلمات کلیدی:

مراقبه، اخلاق عقلی، مبانی معرفت شناسی، مبانی انسان شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1881198>

